

Π i
248

Q. D. B. V
DISSERTATIO I.

OBSERVATIONVM
CRITICO-PASSIONALIVM
SYNEDRIVM
MAGNVM

EX ANTIQVITATE MAXIME IVDAICA ET
FORMVLIS VETERVM IN PRIMIS HEBRAEORVM
VNIVERSIM EXAMINANS

QVAM
INCLVTAE FACVLTATIS PHILOSOPHICAE
INDVLTV

IN ILLVSTRI AD ALBIM ACADEMIA

DIE AVG. M. DCC. XX.

PLACIDAE ERVDITORVM συζηήσεις

SVBMITTIT

PRAESES

SAMVEL FRIDER. BVCHERVS

AA. ET PHIL. MAG.

ET

RESPONDENS

IOH. ERNEST. GOTTLOB

DE VVARNSDORFF

EQV. LVS. SVP.

VITEMBERGAE

LITERIS CHRIST. SCHROEDERI, ACAD. TYP.



ORDER VATICANUM
 GULIO PARNASSIUM
 SYNEDESIUM
 MAGNUM
 IN ANNO...
 PASCHAE...
 JOSEPH...
 ...



ILLVSTRISSIMIS PERILLVSTRI
AC EXCELLENTISSIMIS

DOMINIS
DOMINO

IACOBO HENRICO

S. R. I. COMITI

A FLEMMING,

Magni Ducatus Lithuaniae Comiti Stabuli, Copiarum
Regni Poloniae ad normam Germanorum institutarum Ge-
neralissimo, Supremo Campi Marefchallo, Exercitus Elector. Saxon.
Directori, in Secretiori Consilio Senatori, Consiliario Intimo, Consilii
bellici Praefidi, Pomeraniae Vltterioris Marefchallo hereditario, Do-
mino Castrensi in Martentin et Boeck, Ordinis S. Ioannis Hieroso-
lymitani Commendatori designato in Lagov et Supplingenburg,
Ordinis Aquilae albae, Elephantini et S. Andreae Equiti, Dynastae
in Lichtewalde, Schwerta superiore et inferiore, Burckers-
dorff, Volczyn etc.

DOMINO

CHRISTOPH. HENRICO

S. R. I. COMITI

A VVATZDORFF,

Sarmat. Ordinis Aquilae albae Equiti, Potentiss.
Poloniar. Reg. et Sereniss. Elect. Saxon. a Supremis Consi-
liis Secretioribus, Consiliario Intimo, Supremo Exactionum &
Census Regii ac Electoralis Directori, Praeposito Budissinensi, Ca-
nonico Cathedrati Misenensi, Dynastae in Crosta, Eulevitz,
Stetten, Burckenheyda, Viesla, &c.

DOMINO
ERN. CHRISTOPHORO
S. R. I. COMITI
DE Manteuffel/

Ordinis Sarmat. Aquilae albae Equiti, Potentiff. Polon.
Reg. et Sereniff. Elect. Saxon. a Supremis Consiliis Secre-
toribus, Consiliario Intimo, Supremo Bibliothecæ Regiæ Directori,
Starostæ Novodvorenfi, Dynastæ in Kerstin, Kruckenbeeck, Gau-
delichen, Kruhna, Slavicin, Summin,
Gardaviz etc.

DOMINO
GOTTLOB HIERONYMO
DE LEIPZIGER,

Potentiff. Polon. Reg. et Sereniff. Elect. Saxon. Su-
premi Senatus Ecclesiastici Praesidi Eminentissimo, et
Cubiculario, Dynastæ in Heyda &c.

DOMINIS SVIS GRATIOSISSIMIS.

S.

ILLVSTRISSIMI PERILLVSTRIS
 EXCELLENTISSIMI DOMINI
 DOMINI GRATIOSISSIMI



rauissimis rationibus, HEROES
 ILLVSTRISSIMI, ac PERILLV-
 STRIS, quas inter plurimas, ne uer-
 borum ambagibus HVMANITA-
 TE VESTRA abutar, et ILLV-
 STRISSIMAS ac PERILLV-
 STREM in EXCELLENTIAS

VESTRAS grauis existam, filere uolui, permotus, exi-
 guo illo, si ab argumenti dignitate & scopo discesseritis,
 monumento in CONSPECTVM VESTRVM uenio.
 INSOLENS VESTRA BENEVOLENTIA et
 SINGVLARIS erga Musas AFFECTVS cer-
 tissimam planissimamque ad VOS monstrare uiam.
 Vberrimi GRATIAE VESTRAE prorsus INVSITA-
 TAE fructus in illos, qui sanguinis lege mecum arctius
 sunt coniuncti, haectenus redundare. Ad haec a *Pa-*
tronis et Parentibus relicto compellandi sunt MECAE-
 NATES, qui me, cum omnis ferme spes occidere
 uideretur, restituant, fulciant, erigant. Tribuite igi-
 tur hoc mihi, qui VESTRA in primis, HEROES
 IL-



ILLVSTRISSIMI ac PERILLVSTRIS,
GRATIA INVSITATA innixus, *Antiquitates Pas-*
sionales, VOBIS, sperata compellationis uenia, sub-
missa animi deuotione confesco, & VOS enixissime
rogo, uelitis *Dissertationes has Academicas* BENE-
VOLENTIAE VESTRAE MAGNITVDINE,
Sanctitate argumenti, aestimare, et me illos inter cli-
entes recensere, in quos GRATIAE VESTRAE fru-
ctus benignissime conferre, hactenus confueuistis. PA-
TROCINIUM VESTRVM praepotens, gratamque
Beneficiorum memoriam pie recolam, DEVMQVE
T. O. M. pro salute ac incolumitate VESTRARVM
EXCELLENTIARVM ET DOMVVM ILLV-
STRISSIMARVM AC PERILLVSTRIS precari,
quotidie sustinebo

ILLVSTRISSIMARVM AC PERILLVSTRIS
EXCELLENTIARVM VESTRARVM

Vittembergae,
Die VI. Mai. M DCC XXI.

M. SAMVEL FRIDERICVS BVCHERVS.

PRAEFATIO.



affio Seruatoris neruus est Euangelii,
 פֶּסֶדֶן, κειμήλιον, unicum salutis hu-
 manae θεμέλιον. Vnde D. Paulū,
 doctrinae summam esse, ait: Scire Ie-
 sum Christum & c. 1. Cor. 2. 2. Gal. 6. 14.
 propter quem omnia pro damnis du-
 cit, habetque pro reiectamentis, Phil.
 3. 8. Apostolo uidentur omnia σκύβα-
 λον, (παράβολικῶς, Chryss. ap. Camer. ad

h. l. p. 76.) Hundes-Knochen, quod iuxta Bezan p. 598. non male
 conuenit cum eo, quod supra canes istos Pseud-Apostolos
 uocarat. Steph. Ind. Thes. P. 2. p. 45. apud Phocyl. σκυβα-
 λισμα τραπέζης; Skeleton, instar ossis canibus proiecti, id
 est, Gentilibus, (uid. Mt. 15. 27.) quos Hebraei contemptim
 canes appellant, daban, ut Germani aiunt, mögen die Hey-
 den fnaubeln, se uero Euangelii carne & medulla uesci uo-
 lunt. Propositionem totius Scripturae, si quis quaerat, inue-
 niet in illa V. & N. T. publica confessione: יהוה אחד פירש
 יהוה, Hab. 2. 4. ὁ δὲ δικαῖος ἐκ πίστεως ζήσεται, interprete A-
 postolo, Rom. 1. 17. Hebr. 10. 38. Hic enim est πιστός ὁ λό-
 γος, quem נתנו, dederunt, ut Hebraeus ait, omnes Pro-
 phetae, Act. 4. nimirum quod Christus uenit in mundum,
 ut peccatores saluos faceret, 1. Tim. 1. 15. Hebraeorum Stu-
 diosi doctrinas selectissimas appellant λόγος πάσης ἀποδοχῆς
 ἀξίος, sermones omni ACCEPTIONE dignos, auctore
 Goodwino, Mos. & Aar. l. 2. c. 2. §. 11. p. 379. Pauli sermo haud
 dubie talis est λόγος πάσης ἀποδοχῆς ἀξίος, uers. 15. quem
 non semel, sed iterum, iterumque quam diligentissime incul-
 cat, Phil. 3. 1. atque κατ' ἀνεύθειαν, tanquam summam Scriptu-
 rae, argumentum, compendium, propositionem, μετὰ τῆς μεγα-
 λῆς πληροφoγίας, explicat. Haec summa mortis Christi di-
 gnitas atque ἐξοχή, qua omnis nititur fides nostra, ubi altius
 animo perpendissem, praeterita me mouebat aestate, ut ex

A

Anti-

Antiquitatibus & formulis Veterum maximam partem Hebraeis in Praelectionibus Critico-Passionalibus faculam accenderem, quas commentationes succinctas, cum aquis Antiquitatum aestimatoribus non displicuerint, in lucem, quamuis sub alio habitu, mutatis mutandis, emittere, nullus erubescit. Plurimos praeiuisse, non disimulo, praesertim, cum ritus non ab ingenio, sed e monumentis Veterum, antiquisque scriptis, sint arcessendi. Quidam inter scriptores *Homileticis*, quidam *Dogmaticis*, aut *Asceticis*, accensentur, qui Antiquitates non euoluunt, aut, si habent, sparsim attingunt. Alii, quos inter *Reformati* non pauci, nouandi pruritu, ostentationisque studio praerepti, Antiquitates sibi, nescio quas, pro lubitu fingunt, & suis imaginariis ritibus Scripturae, Mysteriis diuinis, uim non uno in loco inferunt. Quamobrem ritus a uiris alias literatissimis excogitati a ueris, nec fidei Analogiae aduersantibus, diligenter sunt secernendi, atque sic nulli, nisi usu recepti, ab ultima inde memoria aduocandi. Alii denique nimis prolixi, aut tam rari sunt, ut, quae integris uoluminibus recensentur, in unum congerere, & non ubiuis obuia, *ὡς ἐν συνόψει*, collatis subinde Scripturae uersionibus, sistere, maximo fore usui, existimauerim. Addo, quod, in Passionem commentari cotidie, a Christianis deceat. Mortem Christi cogitemus perpetuo. Hoc sit ab infantia studium, in hoc occupetur & fuder iuuentus nostra, hoc uirili consecremus aetati, hoc senum cura, uigiliae, solatium, in hanc denique mortem confisi Spiritum olim Deo reddamus. De methodo non opus est multa differere. Placuit enim uulgaris, instituto huic satis conueniens, quae tres constituit *Sectio-nes*, quarum *prima* complectitur *Antecedentia*, *Passionem* strictè sic dictam *altera*, *tertia Consequentia*. Nihil restat, quam ut Patrem Coelestem per uulnera Christi enixissime rogemus, uelit Spiritus sui nos gratia illuminare, atque adeo efficere, ut disquisitiones illae uergant in Nominis diuini gloriam & proximi salutem.

SECTIO

SECTIO I.

CONTINENS ANTIQVITATES PASSIONEM
PROXIME ANTECEDENTES.

Per *Antecedentia* non omnes intelligimus promiscue Antiquitates mortem Christi praecedentes. Sic enim totus V. T. cultus Leuit. qua patet, & integer uitae cursus praemittendus esset. Sed illas hic intellectas uolumus, quae *proxime ac immediate* anteuerunt, & in uiam quasi nos ducunt ad Passionem.

Cuiusmodi sunt *conuocatio Synedrii, unctio in Berbania, contractus Iudae cum hostibus CHRISTI initus, CHRISTI de traditione praedictio, ad agnum paschalem praeparatio, Christi de proditiōe praedictio aperta, comessatio agni paschalis, institutio S. Coenae, de discipulorum scandalizatione praedictio, uehemens Christi in horto precatio.* De singulis sigillatim.

CAPVT I.

DE

SYNEDRIO M. VNIVERSIM
SPECTATO.

§. I.

Captiuitatis & interfectionis causa ex parte Iudaeorum erat odium, quod contraxerat sibi innocentissimus Seruator, ut reliquas, quas Theologi passim exponunt, causas hic silentio praetereamus, praefertim *e miraculis*, sigillatim uero *ex resurrectione Lazari*, miraculo omnium, cum uiueret, maximo, *Ioh. u. 46. 47. &c.* de quo pauca erunt submonenda.

§. 2. Princeps Synedrii Caiaphas Pontificibus ac Pharisaeis dixit: *Vos nescitis quicquam, nec perpenditis, quod expedit nobis, ut unus homo moriatur pro populo, ac non tota gens pereat, de quo effato Sagittar. Hist. Pass. P. 1. c. 1. §. 12. 13. p. 3. significanter admodum edisserit: Non assensimur*

A 2

illis,

illis, qui hoc effatum profectum esse uolunt ex prudentia, quae περιεργία uocatur, quaeque ea dicitur consilia, non quae in se honesta sunt, sed quae in summa Reipublicae salute summa flagitat necessitas. Verum Deus ita Pontificis populi principatum tenentis linguam direxit, ut licet malus sentiret male, bonum tamen, etsi non bene, diceret; cumque crudeliter appeteret innocentis mortem, idem mysterium redemptionis praediceret. Lazari uero resuscitationem mortis causam, saltem ex parte Iudaeorum, fuisse proximam, atque immediate praecedentem, in historia sacra planum est. Christus enim illo miraculo diuinam ἐξουσίαν ad oculum demonstrare, ac hostes inexpiabili odio flagrantibus ad perpetuum compellere silentium uolebat. Lazari ἦν φίλος ἀδελφεὸς Seruatori, ut omniscientiae suae, erat quidem nota, sed iter aliquod in dies diferebat, quo nemo, cum iam quatuor per dies in spelunca dormiisset, ueram ex mortuis resurrectionem in dubium uocaret, aut, ut antea, aliquid exciperet. Vnde Christus perscruenter dixit; ἔτι ἔστι πρὸς θάνατον &c. Nimirum terminatiue erat πρὸς θάνατον, non ultimato, ubi fuit ὑπὲρ τῆς δόξης ἦν Θεῶν, ἵνα δοξασθῆ &c. Non enim habent, quod ad hoc illustre exemplum regerant, impii, Ioh. II. 46. seqq. Quapropter Synedrium conuocant, pessimaque de morte Christi consilia ineunt, teste Euangelista, uers. 53; ἀπ' ἐκείνης ἡμέρας συνεβλήσαντο, ἵνα ἀποκρίνωσιν αὐτόν. De cetero Seruator, quando pronuntiat: λέγει ὁ φίλος ἡμῶν κοιμηται, non loquitur περὶ τῆς κοιμήσεως ἦν ἕπνε, sed τὸ θάνατον, s. περὶ τῆς θανάτου αὐτοῦ, uers. 13. ita, ut phrasit sit improprie & μεταφορικῶς accipienda, κατὰ παροιμίαν & εἰς εἰκόνα, sicuti mors diserte tam in Antiquitate sacra, quam profana ὕπνῳ dicitur. XV. 51. 1. Theff. 4. 14. &c. Gentiles ideo, ὕπνον ipsissimam mortis sororem esse, finxerunt. Hesiod. Theog. diserte; Νύξ ἔτεκε ὕπνον &c. tum consanguineus lethi sopor --- Porro perpetuum somnum mortem appellabant, κοίμησιν ἦν αἰῶν, ut Ier. 51. 39. Dougt. Anal. S. P. 2. p. 59. Vnde, cameram sepulchralem, in qua

ossa



offa sanctorum requiescunt, Veteres Hebraeos מִשְׁכַּב, Graecos κοιμητήριον, Gallos Cemetiere, dormitorium, ex more loquendi perantiquo, uocasse, constat. *Athen. lib. 4.* ἱερῶν κοιμητῶν scribit, apud Cretenses in singulis ciuitatibus esse quasdam aedes publicas, ad excipiendos peregrinos, quae adpellarentur κοιμητήρια. Veteribus Christianis perinde atque Iudaeis camerae sepulchrales, *cryptae*, uidebantur κατὰ γάλομα, *diuersorium*, quo lassitudine confecti mortui diuerterent, qua de re dicam Parte III. de Sepultura Christi.

§. 3. *Iudicia Hebraeorum* triplicis erant ordinis. *Triumuirale primum* constans ex tribus uiris, qui leuiculis rebus diiudicandis praeficiebantur. *Alterum Synedrium minus*, tribus & uiginti constans uiris. *Tertium maximus confessus* Iudicum LXXI, quem *Synedrium M.* uocant, in quo res maximi momenti agebantur. *Sagittar. l. c. p. 3.* Iam, *Synedrium M. uirorum Septuaginta unius* uniuersim examinare, est in animo.

§. 4. *Synedrium M.* fuit confessus, uel senatus publicus, a Deo per ministerium Mosis haud dubie institutus & in dies usque Seruatoris uoluntate Dei asseruatus, in quo uiri Sapientes LXXI ex Israel, nempe Praeses cum assistentibus, in urbe praefertim sancta, res diuinas pariter ac humanas, iudicialiter, initio iuxta leges diuinitus praescriptas, deinceps quoque insimul iuxta traditiones a Maioribus acceptas egit, in Numinis diuini gloriam, Reipublicae autem Iudaeae incrementum, ac Iudaeorum salutem.

§. 5. *Congregationes Hebraeorum iudiciariae* adpellantur Talmudicis סנהדרין, סנהדרין, סנהדרין, per compendium scriptionis סנדרין, a Graecis uocabulis συνέδρα, συνέδρια, συνέδριον, συνέδριον, adnotantibus id *Elia Leuita in Thibi ad uocem סנהדרין, Drus. ad Diffic. Loc. Num. 48. Buxtorffio, Lex. Talm. col. 1509. & 1513. Seldeno de Synedr. V. H. l. 2. c. 4. p. 560.* Vox autem *Sanhedrin*, interprete Bynaeo de *M. C. l. i. c. 2. p. 116. sub Macedonum imperio recepta est, qui Senatores uocarunt*

Synedros, teste *Liuius*, l. 45. c. 32. Eodem sensu apud Graecos e marmore ueteri Smyrna pridem in Angliam allato elicetur, ΤΟΥ ΣΕΜΝΟΤΑΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝΑ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, honoratissimi Synedrii Senum, qui Smyrnae sunt. Vi uocis significat *confessum*, *locum confessus*, den sitgenden Rath, den Orth, da der sitgende Rath zusammen kommt. Unde antiquis Germanis formula iuridica non est infrequens: Für gehegter Bancf, am Sitze-Tage. *Lund. Jhd. Zeil. l. 3. c. 12. p. 455.* Eodem ex capite *Thucyd.* συνέδριον sunt καθήκοντες & apud *Soph.* in *Aiace* συνέδριον κύκλον, corona confidentium principum. *Aristoteles* idcirco συνέδριον adpellat βουλευτήριον καθήμενων, *locum*, ubi conueniunt συνέδριοι, *Senatores*, sedentes πρὸς τὸ συνέδριον, *ad consultandum*, ut *Quidius* olim dicebantur *confedere duces*, *Steph. Thes. t. 1. p. 1087.*

§. 6. *Publicum confessum* adpello 1.) *ratione loci.* Conuenerunt *Senatores* in locis, aut aedibus, non priuatis, uerum publicis ad id extractis. 2.) *ratione personarum*, s. *Subiecti.* Constat *Synedrium* e personis non priuatis, sed publicis, publica constitutis auctoritate. 3.) *ratione obiecti*, s. *rerum illic actarum.* Omnia quidem negotia, sed maxime publica, in *Synedrio* M. tractabantur. 4.) *ratione finis*, qui erat omnium usus communis & publicus. *Synonyma* sunt: בית דינים, *domus Iudiciorum*, Syr. בית דין Arab. בית, *domus iudicii*; בית דין הגדול, *domus iudicii magni*, das große Gerichts-Haus, *Mischna Sora c. 1. f. 4.* סנהדרין גדולה, *Sanhedrin M. c. 1. f. 6.* בית דין של עשרים, *domus iudicii septuaginta unius*, Γερουσία, hoc est, *senatus*, ut dicitur in *Actis* l. ut *Veteres* loquuntur, ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι Ἀποστόλων, *Philoni*, *Iosepho*, aliis. Quandoque ערה & תרה, *congregatio*, uel *coetus* κατ' ἐξοχήν, item Ἐκκλησία praegnantur, Περισβυτέριον, Ἀρχαλήριον, *Act. 25. 23.* ubi *Syrus* expresse בית דין & Arabs القضاء, *domus iudicii*; *Confessus iudicii*, *dicasterium*, *curia* scilicet *summa* & ἐξόχος sic dicta, *Collegium M. Senatus supremus*, *magnus Senatus*, das höchste Gericht,

Bericht, Rath, und Rath-Haus. Mt. 5. 22. Act. 6. 15. XXII. 30. XXIII. 6. Mt. 10. 17. &c. Goodw. Mos. & Aar. l. 5. c. 4. p. 781.

§. 7. *Origo Consequus illius forensis-ecclesiastici* mere est diuina, ab ultima antiquitatis memoria, nimirum primi Israelitarum ducis, qui Moses erat, aetate ducenda. Benedictus Pererius apud Carpzou. prorsus dubitat, an unquam fuerit in Hebr. Republ. tale concilium, quem idcirco castigauit Menochius. *Conring. de Rep. Hebr. §. 37. sqq. & Frischm. apud Carpz. ad Schickard. de Iur. Reg. Hebr. c. 1. theor. 2. not. 2.* statite Tabernaculo & primo Templo, non fuisse, sed originem demum post reditum e Babylone sumfisse, statuit. Aliis, Senatores similem in modum iam in Aegypto sub tyrannide Pharaonis institutos, persuasum est, quoniam *Exod. 5. 14. &c. III. 16.* iniiceretur mentio Seniorum lateritiis operibus praefectorum, unde *Jonathan: סבי עמנו ושרכי במצרים*, Presbyteri populi & praefecti eius in Aegypto; Et *Sal. Iarchius: אותם שכיר שנתמנו עליהם שוטרים בעבודת פרך והיו מחמים עליהם ומוכים עליהם שן ויכו שוטרי בני ישראל*; *Eos, quos nosti in praefectos illis fuisse in Aegypto, opere illo adeo saeuiter illis iniuncto, & eorum miserebantur, eorumque causa uapulabant, iuxta id, quod dictum est: Et uapulabant praefecti filiorum Israel. Tunc scilicet constitui sunt in dignitate sua, utpote qui sic miseris populi ita succurrerent; Et ad cit. Exod. loc. idem statuit R. Bechai in Biur fol. 171. col. 2. Vid. Selden. l. c. p. 589.* Horum castra secutus *Corn. Bertramus de Rep. Iud. c. 5. p. 50.* quando scribit, Presbyteratum illum Num. 11. non tam institutum, quam continuatum fuisse, sicut & alia quam plurima apud Patres usitata Deum ad montem Sinai potius confirmasse, quam innouasse. Opinionem probare posse ex animarum numero in Aegyptum descendentium septuagenario arbitrantur, uti, praeter *Textum Hebraicum*, legunt *Samaritanus, Chaldaeus, Syrus, Arabs*, alii, quanquam soli *LXX. Senes* e ueteribus uertunt; *נשתי ואלו*
יבדו-



ἑβδομήκοντα, & Act. 7. 14. expresse extat; Ἐν ἑβδομήκοντα
 πέντε ψυχῶν, in animabus septuaginta quinque. Vid. D. Calou.
 Crit. S. de Verf. Graeca, s. 16. p. 51. Ab hoc itaque numero
 septuagenario septuaginta ducunt familias, quae singulae u.
 num qualicumque modo suis praefectum genuissent. At-
 que inde, iuxta familiarum numerum, enatam LXX. Senio-
 rum congregationem, s. Collegium septuaginta unius uirale,
 coniiiciunt. Sed enim sic argumentari illos non oportebat.
 Alia iurisdicção erat Synedrii, iurisdicção rursus alia, uel offi-
 cium aliud praefectorum in Ægypto, quos שוטרים in Æ-
 gypto listores baculorum, flagellorum Magistros, fuisse,
 scimus. Numerum illum tot in familias abiisse, totidemque
 familiis tot capita praefuisse, commentum & fabula. Vnde
 uellet id defendere dissentiens? Seniores ab ultimis inde
 mundi annis extitisse, nemo inficias ibit; Ast iisdem prae-
 cise iuribus, eodem Assessorum numero, iisdem, addo, ri-
 tibus, quibus Synedrium postea M. praecelluit, usos illos
 fuisse. Antiquitatum diuinarum periti rectissime negant.
 Quae cum ita sint, Synedrii primordia ab iussu diuino Num.
 11. ad populum per Mosem facto, accersenda putamus. Sic
 enim Deus, congrega, inquit, mihi LXX. uiros e Senioribus
 Israel, quos tu nosti, illi quod sint Seniores huius populi &
 Magistri eius, & duces eos ad Tabernaculum testimonii, fa-
 ciesque ibi stare tecum &c. Vt uoculae לִי, MIHI, magnum
 inest robur, quippe qua, personas publicis praeficiendas mu-
 nis non hominibus, sed ipsi Deo constitui, proptereaque
 in electione maxima circumspectione opus esse, insinuatur:
 Ita de diuina Synedrii origine testatur expressum Dei man-
 datum, executio per Mosen ad summi Legislatoris uolunta-
 tem facta, diuina per ascensum approbatio, Spiritus S. super-
 uenio, effectus denique, donum nempe prophetiae, quibus
 actibus publicis solemniter constituebatur, et diuinissima pom-
 pa inaugurabatur. Perpetuo, an saltim illo die Seniores
 prophetarint, interpretes inter se non conueniunt. Chal-
 daeus, s. Targum Onkel, habet פסקין וְלֹא, nec cessarunt.
 Vulgatus:

Vulgatus: Nec ultra cessauerunt. *D. Luther*. Weisagten sie, und hörten nicht auf. In fontibus extat: יספו וליה, *nec adiecerunt*, scil. prophetando, hoc est, postea non prophetarunt, sed desierunt, quos *nasa' pōda* plerique interpretrum sequuntur. Ita *Graecus*; καὶ οὐ ἐτι προσηγορίσθησαν, *nec ultra adiecerunt*; *Talmudici* פסקו, *cessarunt*. Vid. *Gem. Babyl. Tū. Sanbedrin. c. 1. f. 7. 1.* Samaritanus: אַמְרֵיהֶם אַל, & non addiderunt. *Iun. & Tremell.* Ut tum prophetarent, & non amplius. Consonant *Galli*: Mais ils ne continuerent pas, *Judaei Mauritanenses* apud *Seldenum* אִסְפוּ אִל, & non adiecerunt, uti & *MSt.* penes ipsum *Pentateuchi uersio uetus*: אִסְפוּ אִל, non apposuerunt, prophetiam nempe aliam. *Sal. Iarch.* non prophetarunt, nisi illo tantum die, אִסְפוּ אִל אִתּוֹ, אִל לֹא נִתְנַבְּא, *Syrus, Versio Arabica Saadiae Gaon, Persa, alii.* Sic *Judaei Germanicenses*: [רעך נאך] אכיר, נישט מער, & *Sepher Siphri f. 13. col. 4.* satis bene: *Prophetabant pro tempore tantum.* Consentunt *Pesiktha Zotertha, fol. 45. col. 4. Kimch. apud Munster. ad Num. 11. ac Hebraei* tantum non omnes apud *Schindler. Lex. Pent. ad uoc. יסף, p. 773.* Res ita se habet. Nam 1.) יסף, quando constructur cum Infinitiuo, aut Gerundio, siue explicite ac expresse, siue implicite & uirtualiter tali, significat *pergere, iterum, rursus, magis magisque, ultra*, non, ac si Verbum abiret in Aduerbium, sed quia Verbum, qua formam Grammaticam uerbaliter, *φύσει καὶ ἰσχύει*, positum, aduerbialiter, *χρησται*, quoad sensum, ut *Buxtorffius* adnotat, commode explicari potest. Saepe autem alterum Verbum, Infinitiuus, aut Gerundium, *καὶ ἰσχύει*, reticetur, quod, quando aliam in linguam transfertur, supplendum. Vid. 1. *Sam. 15. 35. Iud. 13. 21. 2.)* In ipsa inauguratione, plantatione & prima institutione prophetia & SPIRITV opus habebant, non itidem in iam instituti regiminis continuatione, & administratione. Sicut enim Deo in plantanda Ecclesia sanctissimo placuit, extraordinaria & immediata reuelatione uti, cum miraculorum dono coniuncta: Ita, in prima quoque Confessus inauguratione immediate ac extraordinarie benignitatem diui-

B

nam

nam homines experiri, uoluit, ut uiros illos hoc ipso publicam in auctoritatem constitueret, & eorum electionem sibi metipsum (17) factam solemniter confirmaret. Quemadmodum autem, cum iam haberent Mosem & Prophetas, ut Abrahamus ad diuitem ait, hoc est, *ἡς γὰρ φῶς*, canone completo, in plantata Ecclesia, immediata reuelatio & miraculorum dona cessabant: Ita perinde definebat prophetia LXX. uiro- rum, confirmato, constitutoque satis bene Synedrio. Quippe Spiritu prophetico tantum indigebant in solemniter facta inauguratione ac confirmatione, non autem in administratione. Res enim forenses absque Spiritu prophetico ad legum diuinitus praescriptarum normam diiudicari optime poterant. Vid. *Buxt. Lex. Talm. l. c. Leusden. Phil. Hebr. mixt. Diss. 46. Schickard. de Iur. Reg. Hebr. c. 1. theor. 2. Grot. de Iur. Pac. & Bel. l. 1. c. 3. num. 20. §. 3. Selden. de Synedr. l. 2. c. 4. p. 564. alii.* Distinguendum uero est inter rem ipsam, s. Obiectum in se spectatum, ac inter rei uarias pro uarietate temporum adiectas circumstantias & mutationes. Rem, hoc est, Obiectum, Synedrium simpliciter & ratione sui consideratum, *Num. 11.* originem cepisse, simulque ad perfectionem plenariam peruenisse, constanter affirmandum, omnes uero minutissimas quoque circumstantias eodem in prima statim dispositione modo affuisse, negandum, & pernegandum putamus. Tempore Mosi, *σινεδριον*, essentialiter, quando spectatur, tam absolutum & perfectum erat, quam Synedrium illud, quod, florente Rep. Iudaica, uigebat, non itidem *relatiue & accidentaliter*, quoad has, illasue peculiare circumstantias *extraessentiales & accidentales*, quales successu temporis, praesertim in Canaan, accreuerunt, & insigniter quandoque mutarunt. Hoc propter illos monendum erat, qui cum *Lundio, Num. 11.* non nisi fundamenta esse iacta, in Canaan autem plenarie ad perfectionem peruenisse, statuunt. Nobiscum sentiunt Rabini ad unum ferme omnes. Vid. *Selden. de Syn. l. 2. c. 4. §. 2. p. 562. Cunaens de R. H. c. 12. p. 93. Sigon. de R. H. l. 6. c. 7. p. 310. Menoch. de R. H. l. 1.*

l. i. c. 6. q. 5. f. 39. Carpzou. ad Schickard. de I. R. H. c. 1. theor.
2. not. 3. p. 9.

§. 8. De Tempore, uidelicet primae institutionis die ac anno, nihil habeo, quod addam. Vid. *Selden. l. c. p. 630.* Locus primae institutionis erat in deserto Pharan *Tabera*, Num. 11. 3. Graece *ἐκπύρισμα*, *incenso*, eo quod כערה, *incensus*, illic est contra eos ignis Domini. Postea dicebatur *Kibroth Hattaana* uers. 4. Graece *συνήματα τῆς ἐπιθυμίας*, *LustGräber*, cum sepelierint ibi אהת העם המתאייב, *populum illum concupiscentia ciborum Aegyptiorum flagrantem*, Num. 33. 16. Equidem Hebraei, miru dictum, per concupiscentiam carnis non desiderium eius, sed illicitum incelestus coitum, s. propinquarem carnis suae appetitionem intelligunt. Vnde *Glossa Talmudica*: *Eo, quod interdictae sunt illis propinquae*; Ac in *Paraphr. Vziel* ושמע כשה יהוה עמה על קריבת המתאסרין להו; *Audiuit Moses populum flentem ob propinquas sibi interdictas*. Sed enim, ut a litera temere non est recedendum, ita circumstantiae hic textus priori sententiae patrocinantur, eamque in omnes partes defendunt. *Locus confessionis ante constructum Templum* erat ille, ubi *Tabernaculum* figebatur, לפני פתח אהל מועד, *ante ostium Tabernaculi*, pro *Tabernaculi* migratione, modo hic, modo illic, *Siloh*, *Mispah*, *Gilgal*, *Nob*, *Gibeon*, in domo *Obed-Edon*, postremum *Hierosolymis*. Vbi in urbe sancta, stante *Templo Salomonis*, confessum σύνειδος habuerint, admodum incertum est. *Magistri*, cameram *LXX. Iudicum*, לשכת הגזית dictam, in *Templo* iam primo extructam, extitisse, ad *Deut. 17. 10.* contendunt. Vid. *Hal. Sanhedr. c. 14.* & *Seldenus*, qui suam subnectit ἐπιθυμίας: *Et forsitan sic cognominatus est tam sub primo, quam secundo Templo Synedrii locus*; multasque, praeter illam, specialiores circumstantias immiscet, quae *Rabbinicae*, id est, sublestaе sunt fidei, aut certe, si fides illis habenda, recentioris aetatis. *Post excidium primi Templi*, *Iudaeis* captiuis in *Babyloniam* abductis, omnibusque ab rege *Chaldaeorum* principibus,

eipibus, per quos Magistri Primates, Assesoresque Synedrui
 intelligunt, occisis, *Ier. 39. 6.* Hebraeos in Babylonia Sy-
 nedrium erexisse, populumque, more forensi, ad leges a-
 quinas, gubernasse, Talmudici opinantur, quanquam Senatus
 ille ab Synedrui Hierosolym. flore & excellentia quam lon-
 gissime abfuerit. Vid. *Gem. Sanhedr. c. 1. s. v. Dieter. Antiq.*
Bibl. ad Gen. 49. 10. & Lund. Jüd. Zeit. l. 3. c. 17. p. 477. Post
reditum Arthafasta, Perfarum rex, Esrae atque ceteris, ut
Synedrium illud de nouo extruerent, restaurarent & in pri-
stinam dignitatem restituerent, concessit. In Templo secun-
do Zorobabelis & Herodis locus confessionis erat ille, quem
uocant לשכת הגזית, conclaue saxeam. Mischna, Tit. Sanh.
c. 10. Babyl. f. 86. 2. ושם בית דינין הווי שם אחר וישב על פתח העזר
וישב על פתח הר הכית ואחר וישב על פתח העזר
: לשכת הגזית; Synedria tria ibi fuerunt;
Vnum collocatum ad introitum montis Templi, unum ad in-
troitum Atrii & unum in Lischcath Hagazith. Maim. Hal.
Sanh. c. 14. Confidebat Synedrium M. לשכת הגזית; שהיתה בעזרת ישראל
in Atrio Israelis. Gem. Babyl. fol. 88. בית דין של שבעים ואחר וישבין כלשכת הגזית
Synedrium Septuaginta-
unius-uirate confidebat in conclau saxeo. Vid. E. Emper. ad
Mass. Midd. c. 5. s. 3. p. 185. Σόνεδρον Talmudicis & Hiero-
nymo idcirco adpellantur הכמני הגזית, Sapientes Gazith, &
totum Collegium Consistorium Gazith, Consistorium de Gua-
zith. Vid. Iac. Iud. Leo de Templo Hierof. l. 2. n. 128. Ioseph.
de B. I. l. 6. c. 14. Ezech. 40. & 42. Nomen illud optime
interpretantur Conclaue saxis quadrataro opere politis, seu
dolatis, insigne. Sic 1. Reg. 5. 17. mentio fit גזית אבני, la-
pidum dolatorum, Amos 5. 11. גזית, בתי גזית, domorum quadro
lapide constructarum, 1. Reg. 7. 11. מרות גזית, mensurae in
dolandis saxis adhibitae. Nam Orientales ad extruenda pa-
uimenta quadris subinde lapidibus utebantur, in superiori-
bis aedium partibus, quod non ad ornatum modo facerent,
sed in calidioribus illis etiam regionibus refrigerium aliquod
 pedibus

pedibus praestarent. Iudaeis ab Romano domitis, Gabinius Syriae praefes, ad eorum robur coercendum, Hierosolymitano quatuor adhuc alia adiungit Synedria, nimirum Gadarae, Amathunti, Iericho, Saphorae, atque omnem Iudaeam in quinque provincias partitur, unicuique earum Synedrio ac principe concessis. Vid. *Ioseph. Antiq. Iud. l. 14. c. 10. l. 1. de B. I. c. 6. Cunaeus de Rep. Hebr. l. 1. c. 13.* qui his quatuor Synedriis eadem iura, praerogatiuas easdem, eandem dignitatem, reliqua, quae Synedrio M. propria fuerunt Hierosolymis, adscribit. Ast sentimus cum *Grotio, Lundio*, aliis, illa sub huius potestate fuisse, existimantibus, atque Hierosolymitano palmam relinquentibus. Ad hanc Synedriorum multitudinem respici a Christo, *Mt. 10. 17.* praeter *Grotium* contendunt *Scult. l. 2. Ex. Euang. c. 58. & Sigon. de Rep. Hebr. l. 6. c. 7.* nisi forsan tutius existimare uelis, inferiora illic Synedria uiginti trium uirorum, & infima simul trium Iudicam subintelligi.

s. 9. *Hierosolymis* confedit in otio, atque inhaesit perpetuo *Lischkat Hagazith, camerae, s. conclauis saxeo*, ad primum usque Ministerii Christi Eccles. annum, quo magnus ille Doctor & פּרָוֶם, nouus legislator, postquam DEVS πολυεργός καὶ πολυτρόπος locutus fuerat Patribus per Prophetas, extremis tandem diebus, uoluntatem coelestis sui Patris reuelare, ingressus est. Tum enim iam errare Synedrium & migrare coepit. Migrationem hanc dum cogito, non possum, quin unum, alterumue lectu maxime dignum & iucundum inferam. Memorabilia sunt prodigia, quae recensentur a Talmudistis quadraginta annis occurrentia ante excidium Templi, qui calculus accurate indies Ministerii & Mortis salutaris Christi incidit. *Hieros. Ioma fol. 43. 3. TRADITIO. Quadraginta annis ante uastatum Templum Lucerna occidentalis, (media scilicet in candelabro sacro,) extincta est. Et lingula coccinea (cornibus hirci emissarii, uel foribus Templi affixa) in rubedine sua perman- sit. Et sors Domini (pro hircio offerendo die Expiationis) pro-*

dicit a sinistra. Atque ostia Templi, obserata uesperis, in-
 uenta sunt aperta mane. Dixit ergo Rabban Iochanan Ben
 Zaccai: O Templum, quare nos perturbas? fatum tuum no-
 uimus, te nempe esse excidendum. Nam dicitur: Aperi, O
 Lebanon, portas tuas, ut exedat flamma cedros tuas.
 Idem Sanhedrin fol. 24. 2. Quadraginta annis ante uas-
 tatum Templum migravit Synedrium & confedit in
 tabernis, Lightfoot. Hor. Hebr. ad Matth. 26. 3. p. 369. & 371.
 Vid. Gem. Babyl. Tit. Sanhedr. c. 5. fol. 41. a. & ad Tit.
 Sabb. c. 1. fol. 51. 1. ארבעים שנה קודם חורבן הבית
 וישבה לה בחניור; גלתה סנהדרין וישבה לה בחניור;
 annis, antequam Templum excisum est, migravit Syn-
 edrium & sedes sibi posuit in tabernis. Consonant
 Moses Corzensis, Kimchius, alii. E Christianis audiamus D.
 Pfeiffer. in Antiq. Hebr. p. 103. Quadraginta uero annis
 ante excidium Templi, circa ea tempora, quibus Salua-
 tor in Palaestina docuit, migravit Synedrium ex hoc
 aedificio, (scilicet לשכת הגזית,) וישב לה בחניור,
 & confedit in tabernis, quae erant in monte Templi,
 paulo longius tamen a Templo. Vid. Cocceius ad Sanh.
 9. p. 297. Sigon. de Rep. Hebr. l. 6. Bynaeus in Antiq. Passion,
 p. 107. Selden. de Syn. V. H. l. 2. c. 15. p. 958.

§. 10. Per מִרְקָק, legislatorem, ipsi Talmudici intelligunt Syn-
 edrium M. dum locum, Gen. 49. 10. וּמִרְקָק מִבֵּין הַגִּלְיָוִים

עַר כִּירֵבָא שְׁלָה, D. Luch. Noch ein Meister von seinen Füß-
 sen, bis daß der Held komme, interpretantur de traditione illa
 uetustissima, secundum quam, diebus Messiae, Synedrium e lo-
 co confessus ordinario sit emigraturum, & per uaria terrae loca
 erraturum. Saltem hoc memorabile profecto & ad illustran-
 dum locum Gen. 49. 10. oppido proficuum adhuc obseruatur,
 in medio conclauis Gazith sceptrum pependisse, quod t. t. sub-
 latum est. Vid. Cunaeus de Rep. Hebr. c. 9. p. 76. L'Empereur
 nor.

907. ult. ad Middoth c. 3. f. 1. Dieter. Antiq. Bibl. ad Gen. 49.
 10. Galatin. de Arcan. Cathol. Verit. l. 4. c. 5. Alting. Schilo
 l. 1. c. 17. & l. 4. c. 3. & 26. Lund. Jüd. Heiligth. l. 3. c. 17.
 p. 478. Si uerum illud, quod referunt Magistri de Lucerna
 in candelabro sacro media extincta, quam, typum Messiae
 futuri esse, uolebant, procul dubio extinctione illa signifi-
 catum est, magnum Lumen, Es. 9. Luc. 1. Lumen de Lumine,
 filium Dei unigenitum iam apparuisse, & in carne illuxisse,
 quod, ne alienam in messem transcendam, Theologis expli-
 candum relinquo. Id praesertim, reliqua ut taceamus, ce-
 dro dignissimum, migrationem Synedrui fatalem circa ea
 tempora, quibus Seruator in Palaestina docuit, coepisse, &
 sceptrum de Iuda rum ablatum fuisse, quod confirmat ua-
 taticinium Gen. 49. historia sacra, Ecclesiae testimonium, e-
 uentus ipse, imo consensus hostium Christi, Iudaeorum,
 ut antea laudatis ex scriptoribus innotescebat. Iam in mi-
 grationis illius inquirere causas, non leuis momenti res est.
 Iudaeos ui & iniuria Romanorum depulso, ab aliquibus fru-
 stra asseritur. Hebraei apud Main. Hal. Sanh. c. 14. §. 12. scri-
 bunt: *Ob homicidarum frequentiam, ob temporisque iniquita-
 tem, migrabat a loco ad locum.* Sedenim uero Christiani
 Scripturas, posthabitis traditionibus, secuti, in causas, ob
 quas Reipublicae tam ingens contigerit mutatio, intimius
 penetrant. Factum est itaque hoc, ut adimplerentur Scri-
 pturae, omniaque, qua circumstantias quoque, quae alias
 poterant pro leuidensibus haberi, uaticiniis responderent
 exacte, ut intelligerent omnes atque singuli, typos, poli-
 tiam, uniuersum Leuitarum cultum cum toto regno cedere
 oportuisse, cum uenerit iam ὁ ἐρχόμενος, Rex Sion, Sacerdos
 ἀναμάρτητος, Sanctum Sanctorum semel intraturus, ut ae-
 ternam redemptionem adinueniret, unicus καθ' ὅλην & Rab-
 bi, Doctor, Propheta, qui, ὁ ἄμην καὶ ἡ ἀλήθεια, in mun-
 dum uenerit, ut de ueritate testaretur. De cetero migra-
 tionis loca in Gem. Babyl. ad Tit. Rosh. hasbanach c. 4. fol.
 31. l. sic recensentur: *E Lischkath Hagazith in Tabernaculo,*
Taber-

Tabernis in Hierusalem, (ubi per quadraginta annos, usque ad urbis excidium, uaria loca Hierosolymis peragrauit,) e Hierusalem in Iabnen, a Iabne ad Osham, ab Osha in Sepharaim, a Sepharaim in Bethsairin, inde in Zepphorin, & e Zepphori in Tiberiaden, quae fuit postrema & nouissima migratio, amplius non exiit. Dixerit fortasse Iudaeus, aliquot si seculis post mortem Christi superfuit Synedrium, non desit esse circa dies, quibus Seruator Ministerium Ecclesiasticum est ingressus. Sed in promptu est responsio. Vtique cessauit uoluntate Dei, licet Iudaei frustra, illud innouare & restituere, intenderint. Haec Synedria innouata uix umbram confessus alicuius forensis habuerunt, nedum, ad excellentiam Hierosolymitani accessisse, dicamus. Rudera potius & *μνηματα* nominaueris, sepulchra, reliquias per tempus saltim cum cultus Leuitici uestigijs durantes. Tandem abierunt in nihilum. Intentio humana ab dispositione diuina probe discernenda est. Homo, Iudaeus, proposuit tempus erectionis regni Iudaici anxie sperans, sed Deus disposuit, disposuit autem ita, ut Iudaei in omnes mundi partes dilapsi, spe sua frustrati, cum intentio humana uoluntati diuinae contrariaretur, effectum profusus nullum uiderint. Erigetur ad Calendas Graecas. Vid. *Lightfoot. Hor. Hebr. ad Matth. 26. 3. Cocceius ad Gem. Sanhedrin. c. 1. f. 13. not. ultim. & not. 28. ad Maccoth. c. 1. f. 10. Wagenseil. not. 1. ad Mischna Sota, c. 9. f. 11. & plures alii.*

s. 11. *Subiectum* s. personae, e quibus olim constitit, fuerunt Viri ciuiles, s. *politici*, & ecclesiastici, cum primis SACERDOTES & LEUITAE, *Deut. 21. 5. XVII. 9. Maim. apud Lightfoot. Hor. Hebr. ad Matth. 26. 3. & ad Luc. 20. 1. Selden. de Success. in Bona Defunct. c. 24. p. 83. & Casaubon. Sacerdotes & Leuitas ordinarie, extraordinarie alios illud in Collegium receptos, existimat. Abarbanel apud Aling. Schilo l. 2. 18. rationes non contemnendas adducit, ob quas ex Ordine praesertim Sacerdotali Assesores fuissent constituti.*
 1.) *otium*, inquit, & *ocasio Sacerdotibus in lege & iuribus Hebraeo-*

Hebraeorum proficiendi non defuit. 2.) Scrutinium legis Sa-
cerdotibus & Leuitis unicum ab infantia fuit studium. 3.) Ex
benedictione diuina prorsus singulari tribus Leui extraordinariis
plerumque memoriae, ingenii, iudicii uiribus & admirandis
dotibus excelluit. 4.) Ministri Dei, Sacerdotes Altissimi, alios
scientia, timore in Deum, animi integritate, auctoritate apud
populum, uirtutibus, quae maximo iudicibus ornamento sunt,
seperarunt. Vid. Cunaecum de Rep. Hebr. l. 2. c. 9. & Lund.
Jüd. Heiligth. l. c. p. 460. Conf. Matth. 27. 1. 12. 20. 41. Luc.
22. 66. XXIV. 20. In primis aexuspis, principes Sacerdotum,
qui ordinibus Sacerdotum & Leuitarum praecerant, praeci-
pua Synedrii membra & Assesores fuerunt. Vid. L' Empe-
reur ad Bertram. de Rep. Iud. p. 328. not. p. 423. sqq. Pro-
phetas in Synedrium collocat Schickardus de Iur. Reg. Hebr.
c. 1. theor. 2. utpote Mosen, Iosnam, Samuelem, Achiam,
Eliam, Elisam, Amosum, Hoseam, Esaiam, Micham, Ioëlem,
Nabum. At de singulis, licet, quosdam eorum interfuisse
sacro illi concessui, largiamur, illud non constat. Bynaeus in
Antiq. Passional. Edit. Germ. c. 2. p. 87. initio e senioribus
tantum populi, ceu personis ciuilibus & politicis, promiscue
ex omnibus Israëlis tribubus electis, ductu loci Exod. 18. 21.
constitisse, postmodum, urgente id necessitatis lege, Le-
uitas & Sacerdotes admissos esse, iuxta 2. Chron. 19. 8. 9. 10.
statuit, quam opinionem illi sequuntur, qui aduersus Iura
Ecclesiastica & Consistoria nostra, Antiquitatum non satis pe-
riti, constanter eunt, dum personas ecclesiasticas uel ideo
e Consistoriis depellendas, & omni iuris administratione
priuandas esse, contra omnem ueritatem afferunt, quod De-
us initio tantum in Republica Iurisdictionem & politicam
& ecclesiasticam Politicis, hominibusque iura profitentibus
crediderit; Quod Sacerdotes uel ex arrogancia seipfos de
facto, nemine uocante, regimini immiscuissent, aut obtrudis-
sent, uel quod sola hominum auctoritate, ob aliarum perso-
narum defectum, fuissent constituti. Aduersus hos igitur,
inde a prima eius institutione Sacerdotes praecipua Synedrii
C
membra

membra fuisse, ex historia antiqua euincendum est. 1.) Iethronis consilio parum lucrabitur dissentiens. Vnde enim, *Exod. 18. 21.* tribum Leuiticam excludi, probare possit. Tribus Leui procul dubio perinde habuit ac reliquae.

אַנְשֵׁי־חַיִל יִרְאוּ אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע
Viros fortes, timentes Deum, viros ueraces, osores auaritia; Et quia fontes legunt מְכַל־הָעָם, ex omni populo, tribum quoque Leuiticam subintelligi, manifestum est. Male igitur sumunt dissentientes sensu exclusiuo, dum illud מְכַל־הָעָם, ex omni populo, sensu generali, siue laxiori, qui significatus e particula uniuersali praemissa מְכַל־, ex omni, necessario fluit, uniuersum in se populum complectitur, qui constabat ex Laicis & Clericis. 2.) *Exod. 18. 21.* origo Synedrii minime erat quaerenda, quippe cuius incunabula recensentur *Num. XI. 3.)* Quod ad ea, quae Iosaphatus ordinauit, attinget, Synedrium ille tantum, quod per temporis iniuriam comminutum erat, reuocauit, in integrum restituit, & in pristinum statum transposuit. Nam דֹּב־וְיָגֵב, & quoque, constituit, *2. Chron. 19. 8. sqq.* non innuit, ante Iosaphati tempora Clericos ab Synedrio procul abfuisse, aut Iosaphatum, ceu rem nouam, planeque inauditam, personas ecclesiasticas primum intulisse; Verum illud דֹּב־וְיָגֵב respectum habet ad Synedria Minora, quod *συνάφεια* Textus perspicue docet. Initio iudices ordinat per omnes regni ciuitates uers. 4. & 5. deinceps, דֹּב־וְיָגֵב, Hierosolymas reuersus, Synedrium M. innouat, quod constituunt Sacerdotes, Leuitae, & רֵאשֵׁי הָאֲבוֹתָיו, principes patrum, seu familiarum. Hinc apud *Efram, c. 8. 29.* & alias frequenter in Scripturis, quando de Synedrio sermo est, Clerici, hoc est, *Sacerdotes, Scribae & Leuitae* tanquam personae primariae praeponuntur, reliquis postpositis. 4.) *Bynaeus* meras in medium adfert coniecturas, quando scribit: Zu dem grossen Rath wurden ehemals aus allen Stämmen Glieder erkohren; durch

durch die Trennung aber, die unter Rehabeam entstanden, waren die 10 Stämme von Juda abgewichen, und hatten ein besonder Reich auffgerichtet, welches das Reich Israel genennet wird. Durch diese Absonderung war auch der grosse Rath zerfallen. Der konte nun unter Josaphat aus keinen andern erwahlet werden, als die unter seinem Reich waren. Nun waren neben dem Stamm Levi unter seinem Reich nur der Stamm Juda und Benjamin. Darum so hat Josaphat, da der grosse Rath zuvor aus den Eltesten Israel erwahlet war, genommen Leviten, Priester und die Häupter der Väterlichen Haus-Familien. Welches hinführo so geblieben ist. Nam dissonant Talmudici. Reclamat uniuersa Antiquitas. Status Reipublicae Iudaicae Clericis locum in Synedrio, immo sedem primariam, inde ab ultima gentis origine, relinquit, ut ex rationibus Abarbanelis antea allatis apparebat.

§. 12. *Membra Synedrii numero erant LXX. & unum, Princeps nempe Nasi dictus, & Assessores LXX. reliqui.* Vnde *Septuaginta-unius-uirale Consistorium* uulgo nominatur. *Misna Babyl. Tit. Sanhedr. c. 1. fol. 2. 1. סנהדרין גדולה* היתה של שבטים ואחר גוי ומניין לגדולה שהיו של שבטים ואחד שנאמר אספה לו שבטים איש *Synedrium M. constabat ex LXX. uno & c.* Atqui undenam numerus ille *LXX. unius?* ex eo, quod dicitur: *Congrega mihi LXX. uiros e Senioribus Israel, & Moses super eos, seu cum eis, coniunctus Praeses.* *Consentit Misna Hieros. Tit. Sanhedrin. c. 2. §. 6. Maim. Tit. Sanhedr. c. 1. §. 3. Moses Cotzensis Praec. Affirm. 87. fol. 186. col. 2. & R. Menahen Recanatenensis in Midbar c. 11.*

קבלו רז"ל כי כל סנהדרי גדולה הישבה בבית
 יי' במקום אשר יבחר לשכנו כזו יהיה מנינם שבטים
 והנשיא על גבן כמשה רבינו עה והנה הם עת:
Accepere per traditionem Rabbini nostri piae memoriae, quod omne Synedrium M. confidens in domo Domini in loco, quem ipse ad habitandum elegerit, constare debuerit ex LXX. quibus

bus praeficiendus princeps, quemadmodum Moses Magister noster, super quem sit pax. Atque ita fiebant Septuaginta unus. Consonant Talmudistae & Hebraei ferme omnes, Philo apud Seldenum de Synedr. V. H. p. 610. Theodoretus, Ambrosius, Hilarius, Nazianzenus, Beda, Beza, Bertramus de Polit. Iud. c. 5. Sigonius de Rep. Hebr. l. 6. c. 7. Cunaeus de Rep. Hebr. l. 1. c. 12. Menochius de Rep. Hebr. l. 1. c. 5. q. 6. Schickardus de Iur. Reg. Hebr. c. 1. theorem. 2. & c. alii.

§. 13. Summae huius Curiae Praefes proprio nomine appellatur Nafi, נָשִׂיא, Princeps, ad dignitatem summam euectus, aut eleuatus, qua notione radix Hebraea נָשִׂא sumitur; Supremus, Dux נָשִׂא דְּעֶזְרָא, ראש הישבה, Caput, seu Primarius confessus, aut ראש, caput simpliciter, & cum emphase מְרִפָּא, excelsus, maximus, seiunctissimus ab reliquis ratione & dignitatis & excellentiae, qualem significatum radix פֶּלֶא admittit. Lundio dicitur der Fürtrefflichste. Quis autem, & ex quo ille ordine electus, eruditos inter acris haecenus rixa fuit. Quidam, Sacerdotem Summum, si iura habuerit bene cognita atque perspecta, per uotorum pluralitatem, illam prouinciam obtinere potuisse, statuunt. Ita sentit Maimonides apud Cunaem de R. H. l. 1. c. 12. Schickard. de I. R. H. c. 1. theorem. 2. Alting. Schilo lib. 1. c. 18. §. 8. & de Rep. Hebr. Scholast. p. 100. Spanhem. in Dubb. Euang. 139. num. 3. Part. 3. cui assentit haud dubie Lightfoot. Hor. Hebr. ad Matth. 26. 3. p. 371. 373. & Act. 5. 34. quando tempore Christi & Apostolorum Gamaliele Pauli Praeceptorem Synedrui fuisse praesidem, scribit, ita tamen, ut Sacerdos M. dignitate reliquos omnes anteuerit, quia ille fuerit סָקֵבֵל, custos, pater & traductor traditionum. Vnde Grotius ad Matth. 5. 22. ait: Ferme eminebat Pontifex M. Alii, Praesidem, siue Nafi, semper e tribu Iudae, ac in specie post mortem Dauidis e familia Dauidica, fuisse, opinantur, cuius sententiae meminit Dieter. Antiq. Bibl. ad Gen. 49. 10. e Chronologia Iudaica; ac e Menasse Ben Israel & Abarbanele Conringius, Exercit. de Rep. Hebr. §. 36. & Lundius in Jüd. Heiligch. l. 3. c. 13. p. 461. Ac.

461. Accedit opinioni *Drusus, Praeterit. lib. 5. ad Act. 4. 1.* cui contradicit solide & erudite *Vorslius, Dissert. Acad. de Sceptro non auferendo §. 31.* Praefidis dignitatem Pontifici maximo perpetuam concedunt *Pontificii, Thomas, Baronius, Bellarminus,* reliqui, ut argumentum exinde, ad tuendam Papae potestatem summam & stabiliendam iurisdictionem Pontificis R. licet frustra, sumant. Eandem sententiam, utut non eodem fine, amplectuntur plurimi nostratium, & fortiter defendunt contra illos, qui in personas ecclesiasticas, earumque iura diuinitus ipsis concessa saeuunt. Mea sententia circa controuersiam hanc impeditam haec est: 1.) Moses primus Nasi, siue Praefes fuit, cui totius populi praefecto Deus omnia credidit. 2.) post mortem Mosis Iosua cum succedentibus iudicibus princeps quidem populi, qui iura bellandi & populum ducendi habebat, non autem princeps Synedrii, siue Praefes, penes quem ius controuersias forenses diiudicandi & sententias ferendi, fuit. 3.) Viri prophético Spiritu, atque donis extraordinariis, non uulgaribus, ornati, recipi per uotorum pluralitatem poterant ante Dauidis tempora, licet non essent ex ordine sacerdotali, sed id saltem factum est extraordinarie, non quotidie. Aut uiri eiusmodi Spiritu prophético excellentes, IN ORDINEM SACERDOTALEM ipsa Dei uoluntate constituti, deinceps sine exceptione in Synedrio sedem occupare poterant. Ordinarie dignitas illa Sacerdoti Summo semper fuit quasi propria & post tempora Dauidis ne extraordinarie quidem alii contigit, praeter Pontificem. Huius sententiae rationes hae sunt: 1.) Nihil Hebraei agebant inde ab ultima populi aetate sine Sacerdotis S. consilio ac dispositione. Vid. *Num. 1. 17. IV. 2. & 34. XXVI. 63. & uers. 18. XXXI. 12. 13. 26. 54. XXXII. 2. & 28. Ios. 17. 4.* 2.) Post mortem Mosis Sacerdos M. princeps Synedrii procul dubio fuit. Cum Iosuae iuramentum, quod legati meretrici Rachab iurauerant, annunciaretur, deferebat Iosua rem ad Summum Sacerdotem & Synedrium. Vid. *Ioseph. lib. 5. antiq. c. 1.* Cum Iosua Gibeonitas in fidem susci-

fufciperet, re ad Synedrium delata, iurabat Pontifex & Synedrium. Immo, comperta Gibeonitarum, qui subdole egerant, fraudulentia, conuocabat Eleazarum καὶ Ἰλὸν συνέδριον. Vid. Num. 34. 17. Ios. 14. 1. XIX. 51. XXI. 1. XVII. 4. sqq. Ioseph. Antiq. lib. 5. c. 1. 3.) In terra Canaan controuersias Hebraei grauissimas ad Pontificem & Sacerdotes deferunt. Iosephus lib. 4. Antiq. c. 8. quando mandatum diuinum de Synedrii ordinatione Deut. 18. explicat, diserte ait, *lites principales ad Sacerdotem summum, Prophetas, (per quos haud dubie intelligit Sacerdotes,) & Seniores populi* deferendas esse, ut, congregatis, litem componerent. Idem statuit Philo de Creat. Princip. p. 562. 4) Crescentibus postea hominum uitis, & republica paululum ad occasum uergente, iudices diuinitus constituebantur, ut, deficientibus ordinariis Synedris, res forenses tractarent, aut, si eodem illo tempore Synedrium aliquod extiterit, bella contra Israëlitarum hostes strenue gererent. Vnde Eli 1. Sam. 4. 18. Israel iudicauit XL. annos, XX. annos, superflite Samfone iudice extraordinario, aut ad gerenda bella Domini constituto, regiumque munus ad interim gerente, & iterum XX. annos post mortem Samsonis. Vid. Lund. Jüd. Heiligth. L. 3. c. 13. p. 463. 5) Ætate Dauidis talem fuisse reipublicae statum, Hebraeorum Sapientes plurimi existimant, quando Ps. 122. 3. 4. 5. cum *Osiandro, Iunio, Musculo*, aliis *per sedilia ad iudicium Synedrii M. confessum & per thronos Dauidis regimen regum, confessum regum*, die Königlische Regierung, intelligunt, quemadmodum in Anglia etiam nuncialis reipublicae status adinuenitur. 6) In restauratione Synedrii, 2. Chron. 19. 8. sqq. erat Pontifex M. Amaria caput Synedrii, & Sabadia uel pater Synedrii, ut nonnulli suspicantur, uel princeps, cui iura regia concredita fuerunt. 7) Post reditum ex captiuitate summa auctoritas, iurisdictio, & dignitas maxima penes Pontificem M. fuit, Esr. 3. 2. V. 2. Cum Ptolomaeo Philadelpho, regi Ægyptorum, Codicem Hebraeum Graece uerti, in animo esset, literas dabat ad S. Sacerdotem, legatis ad illum cum pretiosis muneribus missis.

Elea-



Eleazarus, conuocato populo, literisque regiis praeletis, humanissimas literas remisit. Vid. *Ioseph. lib. 12. Antiq. c. 2.* Plura eiusmodi exempla enarrat *Ioseph. lib. 11. Antiq. c. 4. & c. 8. lib. 12. c. 4. & 5. 1. Maccab. 12. 20. sqq.* quae singula de excellentia & principatu Pontif. testantur. 8.) N. T. tempore Pontifex Caput erat Synedrii, quod ex Euangelistis manifesto constat. Conuocat Synedrium, colligit uota, primum dat uotum. Examen instituit, sax est & tuba omnium eorum, quae contra Christum & Apostolos decernuntur. Surgit sedens & ait: Nihil respondes? quid isti aduersum te testimonium dicunt, *Matth. 26. 62. sqq.* Vid. *Matth. 26. 3. & 57. Ioh. 18. 19. Act. 5. 21. 27. sqq. Act. 7. 1. Act. 23. 2. 5. Act. 9. 1. 2.* His omnibus probe perspectis, Pontificem M. caput fuisse Synedrii, ita planum est, opinor, ut uix dubium aliquod subnafei amplius possit.

§. 14. *Primus & primarius Assessor dicitur Talmudicis אב בית דין, pater domus iudicii.* hoc est, Synedrii, qualem etiam nunc Germani dicunt Gerichts-Vater. Erat ex mente Magistrorum senex, siue Presbyter, non aetate, sed dignitate & rerum multarum notitia, excellentissimus post Praesidem, sedebat a dextra Nasi, & ius in primis regium illi conceditum erat. *Tertius ordine, uel secundus Assessor, de quo apud plerosque altum est silentium, חכם, sapiens, ἰμψαλμῶς* adpellatur & *κατ' ἐξοχήν*, qui sedebat ad sinistram. Meminit huius Cocceius in *Not. ad Sanhedr. c. 4. p. 97. 39. Saubert. Exercit. ad Luc. XVI. 22. §. 25. Lundius l. c. p. 461.* Reliqui Assesores ordine suo confidebant in dimidiata area circulari *Maimonides l. c. מושבין הגורו שבשבעים* ומושבין הראש ויושב מימינו והנה הנקרה אב בית דין וכו' והם יושבין בכמו חצי גורן בעיגול כרי שיהיה הנשיא עם אב בית דין רואין כולם *Consti- tuebant etiam uirum in LXX. reliquis eminentiorem, Capiti secundum, cuius sedes erat a dextera illius. Is uocabatur pater Synedrii. Sedebant autem ueluti in dimidiata area circulari, ita, ut Princeps & Pater Synedrii singulos possent*
con-

contueri. Gemara Hieros. ad Tit. Sanhedr. c. 1. fol. 19. col. 3.
 סנהדרין היתה כחצי גורן עגולה והנשנית היתה
 ושב כחמשה כרי שיהיו ראון אותו ושמעין קולו:
Synedrium erat instar semicirculi & Princeps sedebat in medio, ut ita possent eum aspiceret & uocem eius audire. Idem habet Gemara Babylon. fol. 36. 2. & Misna l. c. quae addit: סופרי
 הריונין עומדין לפניהם אחר מימין ואחר משמאל
 Et duo iudicum וכותבין דברי המוכין ודברי המחויבין:
scribae adstabant coram eis, a dextris alter, alter a sinistris, qui scribebant uerba absolutium & uerba condemnantium. Absoluti stabant a dextra, a sinistra condemnati, ab quo ritu Christum uerba deprompsisse, aliqui credunt, quae habentur, Matth. 25. 33. 34. Et statuet oues a dextris suis, hoedos autem a sinistris. Tunc dixit rex his, qui a dextris sibi erunt &c. uers. 41. Tunc dicit & his, qui a sinistris &c. Vid. Schickard. Iur. Reg. Hebr. c. 1. theor. 2. R. Iuda Leo de Templo lib. 2. c. 18. §. 128. Goodwinus Mos. & Aar. lib. 5. c. 3. Saubert. Exercit. ad Luc. 16. 22. §. 25. 26. & Lundius in Jüd. Heiligth. l. 3. c. 14. p. 466. Sed utrum ante Messiae aduentum & diebus illis, quibus Christus in terris obambulauit, praecise ordo ille obseruatus fuerit, dubium est. Illa, quae Talmudici referunt, recentioris omnino aetatis esse uidentur.

§. 15. Ordo nos ducit ad Electionem, solemnemque Inaugurationem. Talmudici Synedros per sortem, aut schedulas, electos dicunt. Gem. Babyl. tit. Sanh. c. 1. f. 17. l. בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הויה למשה אספה לו שבעים אוש מוקני ישראל אמר משה כיצד אעשה אברור ששה מכל שבט נמצאו שנים יתורים אברור חמשה חמשה מכל שבט ושבת נמצאו עשרה הסוים אברור ששה משבט זה וחמשה משבט זה הרינו מטיל קנאה בין השבטים מה עשת בירר ששה וחיבא שבעים ושנים פותקין על שבעים כתב זקן ושנים חלק כללן ונתתן בקלמ' אמר

אמר להם כואו ושלו ותקיים כל מי שעלה כידו
 חלק אמר המקום לא חפץ כך אני מה אעשה לך:

*Tempore, quo dixit Deus O. M. Mofi, congrega mihi 70 uiros e senioribus Israel, secum cogitauit Moses, quomodo hoc faciam? Si ex qualibet tribu selegero 6. numerum imperatum superabit is numerus binis (erunt enim 72.) At si selegero ex qualibet tribu 5. deerunt numero imperato 10. (ita enim fient 60.) & demum si tribu altera Quinos, atque ex altera Senos selegero, inter tribus conflabo inuidiam. Quid igitur fecit? Selegit ex tribubus singulis sex, & adhibitis 70. duabus schedulis, in septuagenarum qualibet inscripsit uocem יקן, Senior, reliquis binis inscriptione eiusmodi carentibus. Hasce commixtas in pyxidem, s. urnam, indidit, & tunc dixit illis: Venite & tollite schedulam sibi quisque suam. Qui manu sua extraxit schedulam inscriptam nomine Presbyteri, ei dixit Moses, iam pridem sanctificauit te Deus; Qui extraxit ita manu sua schedulam puram, ei dixit: Deus te non uult. Quid faciam tibi &c. In cuius fortis methodo recensenda copiosius admodum est Selden. de Syn. V. H. l. 2. c. 4. p. 593. sq. Sed enim. Mosen hac usum methodo, imus inficias. Nul- lum subest dubium, quin Moses uerbo Domini Num. 11. ad se facto, qua fieri posset, obediens optimos quosue functione dignos, Diuino Numine peculiariter actum illum dirigen- te, selegerit, constitueritque, nulla interueniente fortis lege. In eo plerique inter se conueniunt Hebraei, quod post mortem Mosis electionem nudam Maiores adhibuerint, excellentibus & uita & doctrina quibusue selectis. Gem. Hieros. ad Tit. Sanh. c. 1. f. 9. col. 3. diferte: משם היו שולחין בכל עיירות שבארץ ישראל וכל שהיו מוצאין אותו חכם עניו שפוי עין טובה נפש שפלה רוח נמוכה לך טוב יצר טוב הלה טוב היו מושיבין אותו בבית דין שבהר הכיף ואחר כך בבית דין שבחול ואחר כך בבית דין הגרול שבלשכת הגזירות: *Inde mittebant in quamlibet urbem terrae sanctae & quem comperiebant esse sapientem, mansuetum, natura sedata, bonis oculis, (s. liberalem,) animo submisso, Spiritu humili, corde bono, bono affectu, fortuna bona, eum collocabant in Syndrium. ad**

D

mon-

montem Templi positum, & postea in Synedrium, quod ad An-
 renituralis sedes habuit, & postea in Synedrium M. quod in
 Lischcath Hagazith. Consonat Gem. Babyl. ad Tit. Sanh.
 c. 10. f. 88. b. כל המקטות ככל ושולחין ככל המקטות כל
 מי שהו חכם ושפל בדרך ודעת הכריעות נוחה הימינו
 והארזין בעירו משם מעלין אותו לחר הכיר משם
 'Inde scribebant, mittebantque
 per omnia loca: Qui sapiens est, genu humili & hominibus
 gratiosus, fiat iudex in urbe sua. Inde euehebant eum ad mon-
 tem Templi, inde ad Atrium, atque inde demum ad Lich-
 cath Hagazith. Adicit Glossa: אותו להיות שם מעלין אותו
 ריין כחר הבית אחר מהם ויושב שם עד שמת
 אחר משל עזרה ומעלין את זה שם וכולן יש כהם
 'Inde euehebant eum in dignitatem iudicis in
 monte Templi, quoties ex illo Synedrio quis obierat. Ibi se-
 des habebat, usque dum moriebatur quis ex Synedrio ad Atri-
 um posito, quo tunc etiam euectus est. Et uniuersim ita ab
 altero ad alterum solebant euebi. Vid. Maim. Hal. Sanh. c. 2.
 Mos. Kotzens. Praec. Affirm. 97. Selden. Schickard. Wagenf.
 reliqui. Candidatos praeterea, Hebraeorum Magistris id
 affirmantibus, uitio tam mentis quam corporis carere oport-
 tebat, aequae ac Persarum Seniores, qui Xenophonti ἀνισθη-
 λητοι dicuntur apud Briffon. de Regn. Pers. l. 2. qua uoce
 usus est Paulus, 1. Tim. 3. 2. ἐπίσημοι εἶναι ἀνεπιληπτοι, id
 quod Syrus reddit: **וְיִשְׁמְרוּ אֶת-פְּנֵיהֶם מִכָּל-אִשְׁמָה**
וְיִשְׁמְרוּ אֶת-פְּנֵיהֶם מִכָּל-אִשְׁמָה
 Sed enim uero ut sit Presbyter talis, ut macula non reperia-
 tur in eo, quem secutus est Arabs & Persa, quod tamen In-
 terpretes non simpliciter, absolute ac in rigore acceptum uo-
 lunt, quo sensu nemini illum ad perfectitudinis gradum ac-
 cedere contingit; Verum relative, comparate, secundum
 quid, respectu aliorum, qui non sunt sano corpore, aut in
 diem uiuunt, tanquam homines non optimae notae, iura,
 tam diuina, quam humana, susque deque habentes, quibus
 sententias ferendi uis & facultas non ineest.

§. 16. *Electio* pro uarietate, f. mutatione temporum, uariatur. Initio publicas ad functiones uocati per legitimam electionem doctissimi & pietissimi. Sed, crescentibus indies hominum uitis. Vocationes multum sunt passae humani. Ordinarie per simplicem constitutionem electi, qui se commendabant ab literis, pietatisque zelo, quam electionem omnium dixeris diuinissimam, quae inter homines ab hominibus unquam facta. Quandoque tamen constituti per SVFFRAGIA, h. e. Symbola certa externa, populi, per sortem, aliaque, de quibus iam non est dicendi locus. *Inauguratio*, quae nostra memoria, quod sigillatim uerbi diuini Ministri spectat, communiter Ordinatio appellatur, per impositionem manuum facta est. Talmudici quatuor praecipue actus recensent, nimirum collocationem in Synedrium, fascium traditionem, impositionem manus, renunciationem, f. solemnem proclamationem. Priscis tamen *קדושה*, *קדושה*, ab Mose, posterisque eius deriuatam, Num. 27. 18. sufficisse, uero similis esse aliquibus olim uidebatur. Vid. *Cunaeus de Rep. Hebr. c. 12. & Coccei. ad Sanh. not. 10. c. 1. f. 3.* Totum ferme regimen Ecclesiarum Christi conformatum est ad politiae Iudaicae exemplar, unde *קדושה*, Christianis in uerbi diuini Ministri ordinatione usu recepta, etiam nunc in posteros traducitur. *Electio* ab *Ordinatione*, quem actum communiter impositionem manuum, aut solemnem inaugurationem, die *Einweihung* uocitant, unde Candidatus Ministerii Ordinandus, integerque huius solemnitatis actus Ordinatio dicitur; Et ab illo actu, quem *investituram* uulgo nominamus, differt. In *קדושה* autem, diuinae benedictionis *ערווה*, multum olim situm fuisse, aequus Antiquitatum aestimator non ignorat.

§. 17. *Materia circa quam* f. *Obiectum*, erant res diuinae pariter ac humanae. Vtrumque ius, tam Ciuile, quam Eccles. & circa sacra Synedrio conceditur. Hinc in errore uersantur non leui, qui cum *Goodwino*, aliisque, praeter Synedrium M. *Confessum aliquem Eccles.* h. e. Synedrium peculiare ab Synedrio M. seiunctum, statuunt, quibus eum facere uideretur *Beza ad Mt. 2. 4. p. 5.* dum ait: *Ecclesiasticus Senatus*

AK II: 248

X 332 7629

VO 18

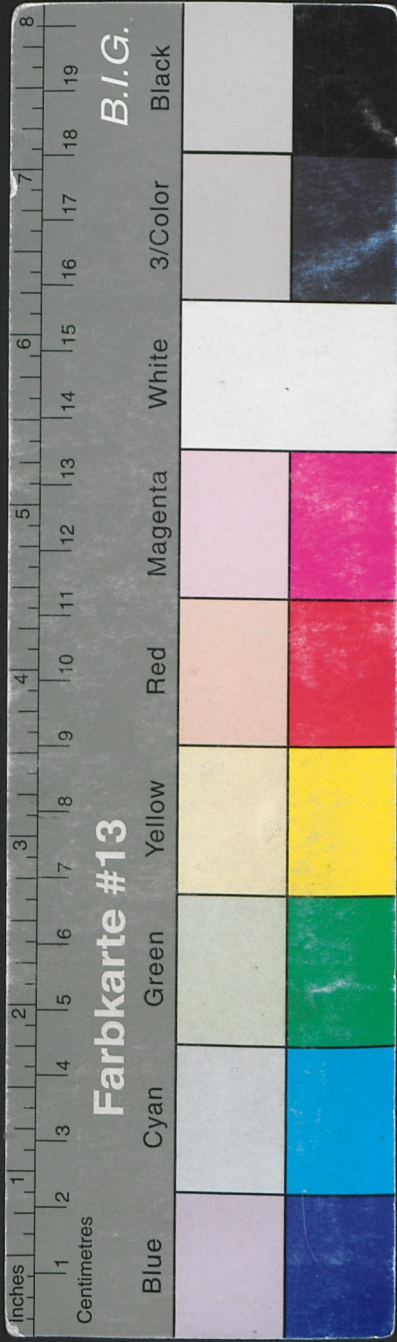
Senatus ab illo Ciuili distinctus. Erat quidem Sacerdotibus proprius aliquis confessus & concilium, sed propterea duplex Synedrium fingere, non habemus necesse. Sacerdotes separati in conclau, uel domo quadam, conuenerunt, non ut *Iudices*, neque ut *Consiliarii* illi, quos nostra memoria *Kirchen-Rathe* uocamus, sed ut *Consiliarii Ecclesiastici*, qui consulerent de rebus & negotiis Templi, ut praesto essent omnia ad cultum diuinum necessaria, ut sacra tecta conseruarentur aedificia Templi & Atriorum, atque ut rite procedat *Liturgia publica*, perinde ut in Academiis, quamuis ceteroquin ordinarie nonnisi unus Magistratus Academicus, omnes facultates suos seiunctim habent confessus, & conuentus. Talmudici igitur, quando mentionem iniiciunt בית של כהנים, *domus, l. Synedrii Sacerdotum*, non intelligunt Synedrium aliquod Ecclesiasticum, quo conuenerint Clerici ut *Iudices*, sed tum sermo illis unice est של שכת בלוטון, *Conclaui βουλευτῶν*, quomodo alias passim nominant Talmudici, Iudaeique Graecienses, quales Consiliarii ad consultandum de negotiis praesertim Templi concurrentes forenses nunquam lites iudicialiter composuerunt, sed, si qua res in controuersiam uenerit, eandem ad Magistratum summum, ex cuius ordine maximam partem erant ipsi, decenter detulerunt. Vid. *Lightf. Hor. Hebr. ad Mt. 26. 3. p. 371. & Lund. Jüd. Heiligth. l. 3. c. 12. p. 455.*

§. 18. *Norma litigationum erat lex initio tantum scripta, ספר, liber uat' ἐξοχῆ, שכתב, תורה, lex ἑγγραφή. Mox accessit פה שכעל תורה, lex, quam Dominus ore Mosi tradiderit, ut sentiunt Magistri, νόμος παρὰ προφῆτοσ, uerbum ἀγγελῶν, oralis institutio a Maioribus accepta. Quod formam, s. modum ferendi sententias, controuersiasque decidendi attinet, egerunt res iudicialiter, more forensi tum temporis usitato, qua de re infra nonnulla adnotabimus. Finis primarius & ultimus erat Diuini Numinis gloria, secundarius & intermedius salus Iudaeorum tam temporaria, quam aeterna, quandoque uera, quandoque imaginaria & apparenter talis. Haecenus de Synedrio uniuersum spectato.*

⋆⋆⋆) o (⋆⋆⋆

76





G.K. 413, 2.

Π i
248

Q. D. B. V
DISSERTATIO I.
**OBSERVATIONVM
CRITICO-PASSIONALIVM
SYNEDRIVM
MAGNVM**

EX ANTIQVITATE MAXIME IVDAICA ET
FORMVLIS VETERVM IN PRIMIS HEBRAEORVM
VNIVERSIM EXAMINANS

QVAM
INCLVTAE FACVLTATIS PHILOSOPHICAE
INDVLTV

IN ILLVSTRI AD ALBIM ACADEMIA

DIE AVG. M. DCC. XX.

PLACIDAE ERVDITORVM συζητήσεις
SVBMITTIT

PRAESES

SAMVEL FRIDER. BVCHERVS

AA. ET PHIL. MAG.

ET
RESPONDENS

IOH. ERNEST. GOTTLOB

DE VVARNSDORFF

EQV. LVS. SVP.

VITEMBERGAE

LITERIS CHRIST. SCHROEDERI, ACAD. TYP.

